

Carl Granlund i Ö. Kålen ansåg äfven i likhet med Anders Ericsson att Kredit är skuldig för de dagliga behöfven, ty användes man den, kan man så lätt använda den för mycket, hvilket naturligtvis är skuldigt; ville dock ej försöka att för den mindre bemedlade vara den många gången bra, men ville dock försöka, att frågan besvarades med ja.

Per Larsson i Bäckes sade sig i alla instämman med den i almanackan införda appellationen ofvot samma fråga; ansåg frågan der mycket bra utredd. Han ansåg sig dock ej behöfva närmare redogörelse för dess innebörd, ty han trodde, alla kände till appellation i frågan lika bra, som han.

Prof Granlund i Slättersen trodde, att alla borde man vara öfverens derom, att Kredit för de dagliga behöfven vara skuldig, ty man kunde, såsom förut äfven sagts, så lätt använda den till öfverdrift; dessutom blifva varorna i allmänhet dyrare då, ty man får ju då betala ränta.

Per Larsson i Tresten stälte framhåll, att för en arbetare vara Krediten nödvändig, ty han får ej ut sin dagspenning, förrän han tjent den. af den orsaken, ansåg han, borde arbetaren få få Kredit det, han skulle hafva af, hvarsin Diskussionen ofvot frågan förklarades afslutad, och skulle frågan besvaras med ja.

2^{da} frågan lydde:

Är finsten af rusedrycks-handteringen alldeles oombärlig för Kommunen?

Strigans uppställare,

Anders Ericsson i Bäckes anhåll att nägon, som företrod sig bättre på frågan, ville börja Diskussionen.

Carl Granlund i Ö. Kålen fann frågan högt beaktansvärd, men sade, att han ej hade, sått sig in i den saken, huruvida Kommunen hade nägon inkommet af rusedrycks-handteringen eller ej, hvarom han först ville få upplysning, innan

han kunde yttra sig i frågan.

Anders Ståhlson i Krosterkälen trodde, att vår kom-
mun ej hade någon inkomst af rusedrycks-handterin-
gen, synnerligast som här ej bedrifves någon sidan.
Sver Larsson i Stäcken trodde sig med bestämdhet
veta, att åtminstone sidana kommuner, der rus-
drike-handteringen bedrifves, hade inkomst deraf,
men trodde ifrån att vår kommun hade någon liten
inkomst deraf, ehuru här visserligen ej bedrifves
någon sidan.

Olof Jonsson i Ö. Kälen framhållt ifrån, att
vår kommun hade någon inkomst af rusedrycks-
handteringen, men trodde den vara si liten,
att ~~godt~~ kommunen kunde godt undvara den.

Carl Tranlund i Ö. Kälen yttrade, att i enlighet
med de uppgifter han nu fått, fann han inkomsten
af rusedrycks-handteringen vara temligen liten,
och emedan den till stor del inflyttar ut arbetars-
nes fickor, ansåg han, att kommunen borde kunn-
na undvara den. Därefter att frågan borde
bevaras med nåj, hvilket ifrån öfver mötet be-
slut.

Därefter öfvergick man till H^{de} frågan, som lydde:
Hvilken lära är den mest orimliga? hvarens
ansvar en temligen liflig diskussion af
innehåller följ. ~~högsta~~ ^{höga} ~~menhån~~: Det i. k. väde-
ordet i den katolska läran, som säges, att some-
liga äro födda till att bli odaliga, huru de an-
leffva här i världen, framhålls af en talare
såsom den mest orimliga läran. Några talare
framhåll, att den lära, som säges, att alla
andra läros äro isläriga, var den orimligaste.
Andra talare framhåll Kristendomen, rätt up-
fattad, såsom den renaste och högsta läran,
hvaremot dock en talare invände, stödjande sig
på en föregående talares yttrande, att Kristend-
omen dock måste vara islärig all den stund han
fördomes andra läros. Så framhålls ifrån, att

den lära måste betraktas, som orimlig, som ej
stödjer sig på bibeln, hvaremot dock invändes,
att alla läros stödja sig på bibeln, ehuru man
tolkat den på olika sätt. Vidare framhöll en
talare, att mormonerna hade den orimligaste
läran. En talare framhöll den lära såsom
orimlig, som påstod, det ej finnes en Gud,
ehuru, såsom han uttryckte sig, vi på alla skå,
samt måste tydligt se, det finnes en Skapare
öfver oss. Vidare syntes flera talare vara
af den åsigten, att den lära, som ej öfver-
ensstämmer med vår egen, af många ändes, ehuru
ej med rätta, vara en orimlig lära; ~~med hvilken~~
~~de~~; men hvilken vore orimligast, ville de ej,
emedan de ej kände alla läros, som finnes,
med bestämdhet påti. Oföreläsnade af, som
förut sagto, endast ungefärliga innehållet af
den särdeles lifliga Diskussionen, hvilken öfver
skulle för utgåva svar på frågan.

St. frågan hade följande lydelse:

Hvilket är bättre att vara lång eller kort
till väkten?

St. Bengtsson i Westeråker, frågas upp-
ställare, åsag det bättre att vara lång, och an-
förde som skäl derför, att man blir bättre ut
och blir mera iakttagen, om man är lång;
vidare vore det öfver bättre, när man skulle ar-
beta.

Carl Granlund i Ö. Åker åsag frågan skil-
at besvara; instående deri, att man blir mera
sedd, om man är lång, hvilket nog är bra, om
man är vackert; men skulle man olyckligt nog
vara ful, vore det deremot en stor olycka,
om man vore lång. Vore deremot uppmärks-
amma på en ordspåk, som siges: ingen är
så lång, att han ej behöfver sträcka sig, och
ej heller ingen så kort att han ej
behöfver böcka sig.

Olof Granlund i Slätterisen hade sig vara af den åsigt, att det var bättre att vara lång än värd, detta så mycket hellre, som han själv var temligen lång. De föregående talarna hade i hafvanden sagt, hvad han ämnade säga, hvar för sig han blott ville tillägga det otryggliga faktat, att den, som är kort när ausrin, så långt som den, som är lång.

Magnus Carlsson i Backen var af den åsigt, att det var bäst att vara medelmättigt lång, och anförde som skäl, att den som är lång stundom måste gå krökigt, om han nämndesvis skulle komma in i ett långt rum; det var dessutom obekvämligt, därför att det vid taket var för varmt.

Olof Carlsson i Backen ville, för att ej vara gift och ej stöta sig med någotdera partiet, icke tala om hvarje fall särskildt, utan blott tala löst om saken i allmänhet. Han ansåg därför fördelaktigt för en talare att vara lång, så ifrån, för en auktionist, som i så fall ej behöfde klättra upp på något bord eller dylikt, för att kunna höra eller synas. Han ville som exempel på, att det var för en talare bra att vara lång, anförde följande: Det var vid en större folksamling en liden man, vältalig som han var, kände sig föranliten att gifva sin flygtiga tunga förtä lopp, hvar för sig, för att tydligare både höras och synas. Klättrade upp på ett i närheten stående lomt lockers fast. Som han där ^{långt} vänt kommit i farten, hördes från den plats, der den vältalige, liden mannen stod, ett starkt brorsande, och den följande samlingens synnerligen stora förvåning försvann plöteligen ut deras åsyn, ty botten i lockers fast hade nämligen brustit under hans tyngd. Huruvida han sedan kom sig för att fortälles sin tal, hade han ~~ingen~~ ^{ingen} ~~anledning~~ ^{anledning} att säga.

Anders Persson i Westerkålen framhöll, att det i allmänhet är bättre att vara lång, t. ex. om man skall gå, då den längas fortbekämpningsmedel kommer vår till hjälp. Deremot fader det sig olämpligt att vara lång, om man någon gång skall dansa, der det vore långt i tanket.

Anders Andersson i Bracken ansåg det bäst att vara medelmätigt lång, anförande följ. ord. språk: den som är staten och digen, är full med äfven, den som är lång och smal, står aldrig med lef.

A. F. Bengtsson i Westerkålen vidhöll sin föregående yttrande.

Oluf Persson i O. Kålen framhöll att det vore bäst att vara medelmätigt lång, ty om den, som är lång skall böjka sig, kostar det på ryggen mera.

Magnus Larsson i Bracken, Anders Persson i Westerkålen, A. F. Bengtsson i Westerkålen, Carl Granlund i O. Kålen, Per Larsson i Bracken, Olof Granlund i Slätteråsen anförde en gång till hvardera och anpropade och förklarade sina förra gjorda uttalanden.

Olof Jonsson i O. Kålen framhöll det som bättre att vara kort, anförande som skäl, att det äro mindre till kläder för en som är kort; vidare ströjande sin yttrande på en ordspråk, som säger, att en som är kort vänder sig 2 gånger, medan en som är lång vänder sig en gång.

Olof Granlund i Slätteråsen bemötte detta Olof Jonssons yttrande, framhållande att man får hälla sig kläder sjelf, artingen man är lång eller kort, och har ärof sig sjelf, chunn lång, att vända lika fort som en kort. Hälmed förklarades diskussionen afslutad, och skall denna ifrån vidare fråga förätjöras kvarit.

§ 5.

Falenmade de för mötet utsåga frägupp-
stälarna, Olof Persson i Ö. Kålen och A. Stenbengtson
i Västerkålen, sina frägor och beslöt, att man
vid nästa möte först skulle diskutera Olof
Perssons frägor och sedan de återstående af Stenben-
tsons frägor.

§ 6.

Tin ordförande för nästa möte utsågs enhälligt
Per Jönsson i Bäcken, och tin vise ordförande
A. St. Stenbengtson i Västerkålen

§ 7.

Tin fräguppstälare utsågs Per Jönsson i
Västerkålen af Magnus Jönsson i Bäcken med
16 röster; närmast i hörtata var förtrugande Per
Jönsson och Magnus Jönsson i Kålen, hvilka
erhöll 5 röster

§ 8.

Beslöt, att nästa möte skulle hållas inom
14 dagar, nämligen från denna dag, således lördagen
den 7 September, hos hemmanägaren Olof
Jönsson i Västerkålen vid den vanliga
tiden kl. 4 på dagen

Dag för dag

Simon Nilsson
ordf.

Olof Nilsson
Sekreterare

Justeras af:

Per Petsson Kålen
Ears Larsson Kålen

Protocoll, fört vid Diskussions-
föreningens styrelse möte i Wester
Kålen söndag, den 7 Sept. 1890.

§ 1.

Årskötandes rapport och vore följ. medlemmar
frånvarande: Olof Olsson i WesterKålen,
Lars Daniellsson i C. Kålen, Hemming Persson
i C. Kålen, Olof Jonsson i C. Kålen, Jonas Olsson
i C. Kålen, Anders Johansson i Åkersmon,
L. J. Sten i Bräcken, Lars Larsson, Nils Larsson,
Anders Ericsson, Olof Olofsson och från Bräcken,
Olof Granlund i Flätteråsen, Magnus Larsson i Kålen,
Jonas Persson i Böle.

§ 2.

Ånämnde sig och intogs följ. nya medlemmar i
föreningen: Nils Jonsson i WesterKålen och Eric
Persson i Långlösa.

§ 3.

Justerades förra mötets protocoll.

§ 4.

Öppnade Diskussionen öfver de för mötet be-
stämda frågorna, af hvilka den 1^{sta} lydde:
Hvilket är det fördelaktigare sättet
att vär eller höstgödsla sina åkrar?
Nils Persson i C. Kålen, frågans uppställare,
sade, att efter den iakttagelse han gjort, så hade
det visat sig fördelaktigare att vörgödsla åkrarna;
trodde vidare, att om man körde ut gödsel
vintertiden, komme den att frysa och vattnas ut
och gödselns kraftigaste delar gå förlorade. Det
blef om man kunde gödsla dagen, innan isden
skulle sja.
Olof Jonsson i WesterKålen instämde med
den förra talaren deri, att det var fördelaktigt

gare att värdgödsla åkrarna, men hade en olä-
genhet deri, att man om våren hade mera knipst
om tiden, isynnerhet hvad kökraften beträffade.
Anders Persson i Westerkålen trodde, att det
till stor del berodde på, huru man beredde göd-
selen. Om man begagnade vår brunns kompost-
gödsel, trodde han, det ej gjorde något, om man
också höstgödslade.

Simon Orre i G. Kålen framhöll, att om man
finns härfor med gödseln om hösten, så ginge
det nog an, att då höstgödsla, hvarom icke
ansåg läfven han, det var fördelaktigare vär-
gödsla sine åkrar.

Magnus Larsson i Stacken var dock af mot-
satt åsigt; trodde ej, att köld och väter gör
gödseln något, om ej jorden vore baksig och ojämn.
Di gödseln lär kunde af rättare skötjas när
i talarna. Han ville således ej förkasta höst-
gödning, utan hellre förordade den.

Peter Olsson i G. Kålen var af samma åsigt
som förra talaren, med hvilken han äfven instäm-
de. Begagnade man kompostgödsel och man tillika
finns härfor med den på hösten, var höstgöds-
ning alldeles utmärkt bra.

Härmed förklarades diskussionen afslutad
och enades man om, att diskussionen skulle utgöras

2 dy frågor hade följ. lydelse:

Kan det anses vara någon fördel
med hafredning? (sef. Sten)

G. Stål i Westerkålen begynde fört ordet och
yttrade, att under sådana är di trivsamvärdige
bedrifves på orten, var det fördelaktigt att odla
hafre, men om på ej var fallet, borde man hellre
odla gullar såd.

Peter Jonsson i Westerkålen trodde, att hufva
ginge för sig att odla när som helst, tyhufva
man ej säga det, kunde man ju använda den

för eget behöf; dessutom erhålles af hafren en
godt kalnfoder.

Pet. St. Bengtsson i Wästerkålen ansåg det ej
vara förnämligt, att odla hafre i storrland, ac-
dentland der sållan går till mogna, det är i synner-
het hvad hvithafre beträffar, svartafre deremot,
trodde han, skulle kunna bättre än odla.

Pet. Jonsson i Wästerkålen framhåller, att hafren
ginge odla utan gödsling, men så ej med korn
och andra pådeslag.

Carl Tranlund i Ö. Kålen vinn, ehuru ej jord-
brukare och ^{högare} experimenterat med hafreodling,
br att få nytta af sig i frigan. Hans åsigt var,
att hafreodling ej lödade sig, ty hafren ginge
sållan till mogna hos oss, med gifventel dock att
svartafren ^{stundom} kunde blifva fullmog.
Stranhåll vidare kom, en orsak, hvarför hafrens
odling ej lödade sig, nämligen det, att hafren suger
att ~~den~~ jorden på vätkraft, och vidare att den ej
ginge utan gödsling fört. Åsigt det löna sig
bättre än odla ho.

Pet. Jonsson i Wästerkålen förkastade åfven
hafreodling, framhållande att hafren suger jorden.

Magnus Larsson i Draken var dock af annan
åsigt. Instämde med Pet. Jonsson deri, att korn
ej ginge utan gödsling, men det gjorde dock haf-
ren, sågande sig vilja säga på det, att den ginge utan
gödsling minst i 2 år efter hvarandra på någon lunde
god jordman. Trodde det ej vara någon grund i
det påståendet, att hafren skulle suga jorden mera
än t. ex. korn, trodde förhållandet snarare vara
tvärtom. Stranhåll slutligen, att om ej hafreodling
begagnades, beför foljden, att vallarna finge ligga
för länge.

Anders Persson i Wästerkålen fann för-
gående talares yttrande i öfverensstämmelse med
sina åsigt i frigan, med hvilken han således
instämde. Trodde ej heller han, det finnes någon

grund i det förtäendet, att hafren skulle utnyttjas
jorden mera än korn. Frankhöu vidare hafrens lämpo-
lighet, att som grönfoder utvis i myrjord.

Carl Granlund i Ö. Kälén bemötte Magnus
Larssons och Anders Perssons yttranden, uppgjifvande
att det voro en obestridligt fakta, att hafren
voro mycket utnyttjande på gödsel; betrifflade att
hafren ginge fläk är på rad utan mellankomman-
de stark gödsling, och framhöu ~~vidare~~ ^{vidare} ~~att~~ ^{att} ~~hafren~~
höskörden blefve ytterst ring, om man på samma
ställe året förut såg hafren.

Magnus Larsson i Backen vidhöu på det kraf-
tigaste sinne förut uttalade åsigtter, tilläggnade att hafren
kunde till grönfoder till och med gå på 8 år efter
hvarandra med endast en liten tusats af konstgjorda
gödningsämnen, hvilket omöjligt ~~var~~ ginge med korn.

Anders Persson i Wester-Kälén bemötte äfven
Carl Granlunds yttrande, dragande i tvifvelsmål
huruvida det voro så faktiskt, att hafren verk-
ligen voro så utnyttjande; vidare att höskörden
blefve ring efter föregående års hafresätt, trodde
han, berodde derpå, att man i allmänhet gödsle-
de svagare för hafren än t. ex. för korn.

Carl Granlund i Ö. Kälén instämde med
Magnus Larsson deri, att till grönfoder kunde
hafren gå fläk är i rad utan gödsling, men
hans mening hade varit att på fullmogren hafren
Stig Persson i Ö. Kälén, frågans uppställare,
framhöu, att hafren borde löna sig äfven
hos oss, men vore helst förorda svarthafren,
hvilken synnerligt på myrjord vore mycket
passande och ganska ofta blefve fullmogren.

Stig Jonsson i Wester-Kälén instämde med
Stig Persson deri, att svarthafren ginge bra på
myrjord, men på hårdvau ginge den ej.

Stig Persson i Ö. Kälén trodde dock, att den
äfven ginge på hårdvau åtminstone 1 år.

Der ^{mf} Jonsson i Reiterkälen framhöll slutligen,
att tho ej väste utan gödelång, mer si gjorde
den hafren,
hvarfver diskussionen förklarades afslutad
och beslöts, att frågan skulle besvaras med ja.

3^{de} frågan blef en i den s. k. skrifkladan, som
tinget som ännu ej ~~er~~ existerat eller ens uppen-
bart sig inom föreningen, inlemnad s. k. motion,
undertecknad af "Mörkrädd", hvari föreningen
uppmånades att "lossa på pungen" för anskaffan-
de af lampor och fotografiska, hvarom uppstod
en kort men het debatt, hvarunder dels yrkades
bifalla till motionen, dels att man endast anskaffa-
de fotografien. Vid framställda propositioner i dessa
yrkanden hördas blandade ja och nej, och antog
ordföranden, att förslaget om anskaffandet af
endast fotografien med öfvervägande ja besvarats.
eller deri begärdes votering, hvarför frjändas
voteringsproposition upplästes och godkändes:
"Den, som bifaller förslaget om anskaffande
af endast fotografien, röstar:

Ja.
Den det ej vill, röstar:

Nej.
"Minne nej, har föreningen beslutat bifalla
förslaget om anskaffande af både lampor och fo-
tografiska."

Om röstningen utgick ~~st~~ med 13 ja mot 19 nej, och
hade således föreningen beslutat anskaffa både
lampor och fotografiska, och alldeles sakklart
med tyj ätföljande fotografien i.

4^{de} frågan lydde: Öf vilket barn önskar man
sig ett nygift par, gosse- eller flickobarn?

(Jef s. s. öf öf öf öf) ou.
5^{te} frågan: Huru bör ett fruntimmer vara, för
att man skall fatta kärlek till henne?

Men dels i följd af diskussionens karaktär,
dels ifrån den följande af undertecknads bortresa,
di brist på tid gör, kan protokollet helt snöpligt
här mått afbrytas, trots all ordning och
skick, för undertecknad härmed ödmjukast an-
hålla om ursäkt för sin godtyckliga tilltag!
I Kanu min urskuldas ej af föreningens medlemmar
med jämt godkännas, för jag härmed erbjude
mig, än efter min återkomst fullborda protokollet,
hvarnå förändring mina anteckningar öfver frögore-
na förberas i händelse af behöf.

§ 5.

Talmande de utsatte fräguppställarne, Magnus
Larsson i Bräcken och Per Jansson i Westerkalen, hvar
sin föreläsning till diskussionsämnen, men bestämdes
ej, hvilken ordning de vid nästa möte skulle diskuteras.

§ 6.

Den ordförande för följande möte utsågs A. F.
Bengtsson, samt den vice ordförande Per Olsson
begge från Westerkalen.

§ 7.

Den sekreterare utsågs A. Ljungberg i Ö. Kälven
med 14 röster mot 11, hvilka tillföll Per Olsson
i Westerkalen.

§ 8.

Den fräguppställare valdes Anders Andersson
i Bräcken och Per Olsson i Ö. Kälven.

§ 9.

Den vaktmästare valdes C. Stål i Westerkalen
efter den förutvarandes, A. Ljungberg, entledigande.

§ 10.

Bestämdes en nästa möte skulle hållas söndagen
den 11 September detsamma år hos hemmansägaren
Anders Persson i Ö. Kälven.

Förteckning

O. Granlund
Anders Persson

Sag som oöfvan

Per Larsson,
Ordförande.Per Jansson
Sekreterare.

Protokoll fört vid föreningens
"Tyst" möte hos Nils Persson.
i Kälen Lördagen den 2/9. 1890.

§ 1.

Förättades upprop och voro följande med-
lemmar frånvarade: Olof. Olofsson: W. Kälen.
Jon. Pet. Nilsson. Jäms Nilsson. Olof Nilsson.
Simon Nilsson. alla från W. Kälen. Lars Larsson
Lars Danielson. Hämming. Persson. alla från Kälen.
J. P. Gren. Per Larsson. Magnur Larsson.
Nils Larsson. And. Erikson. Olof. Olofsson. alla
från Backen & Erich Nilsson Quarnläset.

§ 2.

Upplästes och Godkändes det vid föregående mötet
färda Protokoll.

§ 3

Flvidtag diskussionen öfver följande frågor. Ulydde
Huru skall en fattig gosse ställa sig för att få
en rik dam till hustru? af H. F. Bengtsson.
A. F. Bengtsson. Ansåg han skule hålla et trefligt
tal, ha ett trefligt ställe, och ställa sig litet
trefligt af

Anders Larsson, Hilen. Ansåg att ingen annan än B.
kunde få en rik dam till hustru.

Carl Franklund, Kälen. Ansåg den frågan nästan obe-
svarlig ansåg ynglingens sätt inväskade intet.
Härmed förklarades diskussionen afslutad och ena-
des man om att diskussionen skulle utföra svaret.

2dra frågan lydde
Hvishen kan fattare att slå sig fram
Ogift man eller Ogift. Fruktimer?
af H. F. Bengtsson.

A. F. Bängtsson W. Kälen. Ansåg ett fruntimmer skulle ha lättare att slå sig fram därför att ett fruntimmer kunde hålla sig ren laga mat. och dyrbart.

Anders Persson W. Kälen. Ansåg att den ena gången tog kvinnan sig lättare fram och en annan gång mannen.

Per Jonson. W. Kälen. Ansåg att en kvinna tag sig fram bättre ty hon tag sig fram om hon får ett barn
E. Granlund ansåg en tagift man tar sig bättre fram när han är hushållsam.

Lars Larsson Backen. Hadde det berodde på var och ens förfråga så det icke är så gätt att bestämmas. Och Diskussionen skulle utgöra svaret.

3^{de} frågan hade följande lydelse.

Fran vårt närvarande fullsystem. anses nyttigt för Jämtland? af P. Jonson.

P. Jonson W. Kälen ansåg att fullsystemet icke skulle vara till nytta för Skarcken. rik, eller fattig ty: ansåg kalaren när den fattige ser allt hop ute, så öfverlämnar han sig åt fattigvården.

E. Granlund. Kälen. ansåg att tvullen är till skada för hela Sverige. i Jämtland är det cirka 10 på 100. som ha nytta på fullerna isynnerhet matvaror vi ha intet att utpärtera ändast att importera.

Hämed var diskussionen i det närmaste slut.

Och Diskussionen skulle få utgöra svaret.

4^{de} frågan var en så kallad anonym fr. af följande lydelse. hvilka åsikter bör en rigsdagsman hafva? af Frägnid.

A. Johansson. Lissmon. han bör hvara vän af Röstrettens sänkande till 500 kr. ej fullkomlig, bör stå på arbetarens sida. derjemte bör han hvara försvarsvänlig.

Anders Larsson Kälen han bör stå på de fattiges sida ansåg äfven han bör vara ven af Almen röstrett.

C. Granlund. Hälen En rigsdagsman bör vara
Fredsvänlig, Nykterhetsvänlig. ha en fast
karaktär och ven af Almen rösträtt.

Nils Persson Hälen. Wille bemöta föregående talare
i Almen rösträtt dock ansåg han det skulle hvara
på sin plats, att sträcket sänktes till. 400 Kr.

Olof Jonsson Hälen. Ansåg det rättvisaste skule vara
almen rösträtt. dock trodde talaren att det ej
skulle vara klokt att så drädetörte införa den.

C. Granlund. Hälen. Wille tillägga till det ~~to~~ han
förut sagt, att när en rigsdagsman var ven
af Almen rösträtt borde han äfven vara ven
af det Kommunala sträcket.

Slutmed förklarades Diskussionen afslutat och, Enada-
desman att den förda Diskussionen skule
få utgöra svaret.

57^{te} lyder Hvilket är fördelaktigare att
odla råg eller ärter? af P. Jonson

Per Jonson i W. Hälen. Ansåg Råg bättre än
ärter ty ansåg talaren att Råg blef bra äfven
under sämre år.

Anders Andersson i Backen Instämde med
föregående talaren.

Erich Stål. i W. Hälen. ansåg ärter bättre ty
ärter väcker äfven i ~~varmare~~ ställen

O. Jonson i Hälen instämde med föregående talaren
ansåg äfven att Råg tog 2 sjördar men icke ärter.

Anders Andersson. i Backen. Bemötte föregående
talaren ~~ansåg~~ ty ärter är omkåligare för höld.

Magnus Larsson i Hälen. Wiste ej vilket han wille
rekommendera. somliga ää bir ärter bättre
somliga råg.

Anders Johanson i Klismon. Wille rekommendera
ärtodling. ty ärtbröd var något att bita i
mot ~~starkt~~ rågbröd.

A. F. Bengtsson. i W. Hälen ansåg rågbröd bättre ty
han behöfde ej så stor sjifva fören han blef mätt.

40

Anders Larsson Kälän. Menen i södra överige bognas
mera sävel, men här är ej såd att taga så mycket
sävel.

A. F. Bengtsson W. Kälän. Här i Jämtland kan de icke
baka riktigt rågbrod. i södra Sverige der ställa
de till Deget 1 dag före bakningen. och
sedan taga de en språk och dena degen till
den blir riktigt seg, sedan baka de och då
blir det riktigt rågbrod,

Anders Johansson Glismon. Angående beredningen
af Rågbrod så kan icke heller Götänshän baka
något bättre när hon kommer hit upp till
Jämtland, men om det beror på Rågen eller
något annat det är ej godtt att bestemma.

A. F. Bengtsson W. Kälän. Att det icke går baka
richtig bröd. det beror på rågen i södra Sverige
ha de någon råg som är kort och tjock och
man sådan Wasa råg sälja de till Brännriien.

Anders Andersson Backen Ansäg äfven att råg var
bättre därför att råg gick den går mätta.

Anders Andersson W. Kälän Bemätte för gäende talaren
att ty det fins ingen bättre dryck än rent
vatten.

Diskussionen skulle äfven i denna fråga
få utgöra svaret.

§. 4.

Inlämnade de utsädda frågeställerna
Per Olsson i Kälän & Anders Andersson i Backen
var sina förslag till diskussionsämne och
beslöts att frågorna skulle bagas i den ärd-
ning de inkommit.

§. 5.

Till Ordförande för nästa möte utsågs
Erik Olsson i Kälän och till Vice Ordförande
för samma möte utsågs Janas Olsson i Kälän

S. G.

Bestemdes att nästa möte skall hållas inom
3 veckor, räknad från denna dag. Således
Lördagen den 12 Oktober detta år hos hämmans-
segaren Olof Jonson, i Kälen, vid den vanliga
tiden kl. 4. e. m.

Tag som äfvän.

A. L. Bengtsson

And. Fogdberg.

Skrifvesaren

A. Justers af
(Lars Larsson Barken)
Erik Larsson Stålen

Protokoll fört vid diskussionsföreningens
Tysts möte i L hos O. Jonsson
i Kälen den Söndagen den 12
Oktober 1870.

§ 1

Förättades upprop och vara följande medlemmar
frånvarande A. F. Benktson W. Kälen. Anders Persson.
W. Kälen Per Jonsson W. Kälen. Simon Orell. Lars Danielsson
Hämning Persson. Per Persson. Nils Persson. Nils Larsson
alla från Kälen. A. Johansson Lissman.
Jonas Persson. Per Larsson. Anders Eriksson. Olof Nilsson
alla från Backen. Magnus Larsson Kälen. &
Jonas Persson Böle & Erik Nilsson Lvarntöset.

§ 2.

Justerades det vid föregående möte förda protokollet.

§ 3

Härmed vidtog diskussionen öfver följande
frågor.
1^o frågan var en såhållad anonym af följande
lydelse.

Passar det tjenstepigor att gå blida i barätt.
af Cassidonom.

Trenne talare upträdde ~~och~~ alla 3 talare
ansåge den passade när den var lagom stor. den
2^{de} ansåge att barätt fäls billigare än många
andra huvudbunader. och för öfrigt äro de mycket
varmare. den 3^{je} hade ena handa tanke
ansåg ät länkt fruntimmer skulle passa en
låg barätt. och motsatssen ät ett kort fruntim-
mer. och Diskussionen skulle utgöra
svarätt.

2^{de} p. Hade, var äfven en anonym. af följande innehåll. En Motion till Tyst. Eftersom föreningen har fast lokal, så vore det human, om medlemmarna vore med om att anskaffa en god Tobak, så att hvar och en som behager finge taga sig en rök i. Herr Röhare!?!

I denna fråga blef diskussionen liflig, allt för lång ~~att för lång~~ att närmare refereras. Svare följande jag gör en sammanfattning af det viktigaste af den förda diskussionen. Ordet begärdes först af Lars Larsson i Backen hvilken ansåge det skulle var got att få en rök. Simon Eksson i W. Kälen ansåge det opassande, ty rökarne kunde hålla sig själva. en Tatare ansåg att det ej skult vara förmycket om de anskaffade någon tobak ~~ty rökarne få en Tatare~~ ^{några Tatare} ansåg att om det skulle anskaffas någon tobak vore det bäst att anskaffa massa ty den är billig och då behöver man ej hastat bort sina pengar i en menig tobags belägen. ^{en Tatare} ~~några Tatare~~ anså röhare var emot, därför att alla röhare ha ej smak för samme tobak. äfven därför att om han glömde af sin pipa hemma finge han icke röka. Några Tatare ansågo att det borde anskaffas en kvart af olika sorterstobak äfve borde det anskaffas ett dussis her pipor. Angående her piporna så skulle de varp för skrypa och de som icke gingo sänder skult man af glömska spappa i fickan sedan man hade rök och för öfrigt var icke frågan om pipor. härmed förklarades diskussionen slut och 13 röster mot & bestäta att anskaffa någon passand tobak. Som passande tobak föreslogs 1 kvart af Järnbanan Gefle vapen Klippet, och Jidhjärn. en annan föreslog ten hela af Klippet och någon föreslog Svarta Anhorn på att det möte smaka något. Efter verksteld röstning bestemdes att Skattmästaren skult till nästa möte anskaffa

en hela af Loppet.

42

3^{de} frågan. Glade följande lydelse. Böra jämtarna
mera än hvad nu än hvad nu är fallet egna
sig åt rofodling?

Frågans uppställare
Magnus Larsson i Bächen ansåg att jämtändingen litet
försäkt rofodling, efter hvad han visste var gaf
rofodlingen rikta sjördar och lönade sig bra.
Nils Jansson i W. Kälén ansåge det var värt att försöka
och det är nog lönnande.

E. Granlund i Kälén. Instämmande, ansåg det skule var
bra att försöka.

Ol. Olsson i W. Kälén hade ej prövat ansåg att
för den som har storvidd är det bra. men för den
som ej har storvidd vilde han rekommendera
morötter.

Ol. Nilsson i W. Kälén ansåg rofodling lönnande
om till e. s. c. när man i en vid af omkrings 1 $\frac{1}{2}$ dels
mätning får cirka 50 tunnor rofvor. ~~kan~~ så
~~kan~~ det ej anses lönnande och utsädet är för ofrigt
billigt. Angående Morötter ansåg han sådana
sjördar mera osäker.

Lars Larsson i Kälén. uplyste att den som begagnar
rofvor åt kreaturen får så mager mjölk, att på
samtliga arter få de som begagna rofvor till foder,
icke sälja sin mjölk.

Magnus Larsson i Bächen. ansåg att det jorde intet om
mjölken blir mager ty här säljes mjölken icke efter
fet halt. och rovor är äfven bra föda åt svin.

Simon Nilsson i W. Kälén. ansåg att rovor var bra att
uppföda ungmöt.

~~Med~~ ^{Med} för denna frågan
Härmed var diskussionen slutad och frågan skule be-
svaras med — Ja.

4^{de} frågan lydde. Ärvarfö sörger godtemplarne
så mycket för Godtemplarne? af M. Larsson.
I denna fråga blef diskussionen vidlyftig, och het,
många talare uppträdde och de huna delar i 3

parten 1st parten sådana som voro Nykterhetsvänner
men dock ansåga at taga sig ett glas gjorde ingenting
en af dem yttrade, jag är nykterhetsvänlig men att
taga sig ett glas det skadar ej anser jag hedersamt
Godtemplarne räkna de andras ^{en} sammakreatur. En talare
som var vän af nykterhet medundantag att han tog sig
ett glas och det hand bliva 2 ja 3 och flera
Ansåg att det var bra att Godtemplarne sörja för dem
som icke kunna hjälpa sig själva. men anförde
på Godtemplarnes stoltthet, spaskhet, och obarmhärtig-
het, följande, jag gick en afton i en af stadens gator
i sällskap med en snickariarbetare som var Godtemp-
lare när vi gått ett stycke såg vi att vi skulle möta
en ~~bekant~~ ^{helt okänd snickariarbetare} som var Godtemplare då sade jag till min
kamrat nu måste vi hjälpa vår kamrat hen ty
annars kan han komma i polisens händer, nej, men-
te den Godtemplaren, jag öfvertalade Godtemplaren att
vi måste hjälpa vår kamrat ^{han} som lig i ränstenen
hess, och äntligen hjälpte han mig. Men om jag
då icke öfvertalade Godtemplare så hade nog
godtemplaren vår kamrat kommit i polisens händer.
Och detta hände under den tid då det var så
nymodigt att, hvara Godtemplare. En talare ansåg
att det gjorde ingenting om man super när man gör
sina äligganden. En annan ansåg att Godtemplarne
verka för gitt, men de älska ej sin nästa till.
exempel. Godtemplaren ser en fyllstrut. nej den
vill jag ej en gångse. Detta är i korthet vad som
af denna parten yttrades. 2^{de} parten uppträdde endast
en talare som yttrade ungefär sålunda. Jag älskar
mitt glas och glad är jag när jag får en sup jag
har varit Godtemplare några veckor men jag var ej något
bättre under den tiden, Och hvad det beträffar Godtemp-
larnas omsorg om Godtemplarne, det var en gång jag
lig i diket full förtas så kom en Godtemplare efter
Begen men han gick mig förbi utan att hjälpa mig,
derpå kom några som icke voro Godtemplare, dessa
tog mig och hjälpte mig och om dessa icke hade
jälpt mig så hade det nog gått illa. 3^{de} parten

5^{te} frågan hade följande lydelse. Skrivkret ser bättre ut ett funktimmer som är kort och tjock eller en som är lång och skrangig? af Per Olsson i Kälén af diskussionen framgick att man ansåg den frågan vara svår att besvara. De flesta talare ansåg att den som är sjön för den ena kan vara osjön för den andre. en talare ansåg att den som är lång och skranglig icke är sjön, och icke heller äro sådana söror sjöna. endast de som äro medelmåttiga kan anses sjöna. En talare ansåg att den man älskar tycker man är sjön. En talare som ansåg att alla vore sjöna. anförde till esc. c. pet. Det var en som frågade en annan hvilken årstid han ansåg vara den sjönaste, han svarade att han tyckte att alla vore lika vackra, och så ansåg talaren det var med funktimmerna. En talare ansåg i naturen är allting sjönt. ett funktimmer som lutid mot naturens lag såsom den som varit omötligt i begagnande af Alkohol eller på annat sätt ådragit sig någon sjukdom den kan icke anses sjön. En talare ansåg att om man det gjorde intet om de äro sjuka by de få gifta sig ändå. Hägö-anmärkt Diskussionen skulle äfven i denna fråga få utgöra svarat. Härmed var diskussionen för detta mötte slut.

§. 5.

Till ordförande för nästa möte utsågs Anders Larsson i Kälén och till vice ordförande Nils Larsson i Kälén.

§. 6.

Till Lehti sekreter för nästa möte utsåg Waldes Olof Granlund. Skottenäs.

§. 7.

Till Frågeställare för nästa möte utsågs O'Jonson. & Hämning. Persson båda från Kälén. och för näst påföljande ^{titel} Lars Larsson, Bächen och Lars Larsson i Kälén.

§. 8.

Till Skattmästare för efterföljande kvartal omvaldes enhälligt Mälaren Jonas Persson i Bächen; hvilken härvid uppvisade sina räkenskaper under föregående kvartal och blifnos föreningens inkomster utgifter belöpa sig till 5 kr. 44 öre och Inkomsterna utgjorde 2 kr. 11 öre. Behållning från föregående kvartal 1 kr. 11 öre. alltså en behållning af 7 kr. 46 öre.

Protokoll fört vid diskussionsföreningen
"Tyst" måte Döndagen den 20 October 1890
hos hämningsägaren Flämning Persson i Kälen.

§ 1

Förutskades upprop och sora följande medlemmar frånvarande
Olof Olsson Jan. Petter Nilsson. Jöns Nilsson Olof Nilsson Simon Nilsson
A. F. Bengtson. Per Olsson. Per Jonsson. E. Skäl. alla från Väster Kälen
Simon Orell. Erich Larsson, med giltig orsak. Nils Persson. Per Olsson
Jonas Olsson. alla från Kälen. A. Johanson. Håmon. J. Ören. Olof Olofson
begge från Backen. Olof Granlund. Rotheröien. And. Larsson. och Mag. Larsson
från Kälen. Jan. Persson Röde. Erich Nilsson Lvarnåsa. Nils Jonasson W. Kälen

§ 2.

Anmälde sig och intogs ^{in i föreningen} Anders. Andersson. Moom.

§ 3.

Justerades det vid föregående måte förde protokoll.

§ 4.

Släpfter öfvergick man till diskussionen, och bestmdes att följande
fråga skulle först diskuteras. Skilhet yrke är i afseende på arbete och
inkomst att rekommendera? frågan inleddes af dess uppställaren Magnus Larsson
i Backen hvilken sade sig att han räknade de goda yrkena, af dem
ansåg han Smedyrket var bra ~~att~~ men det var dock tungsommt. Trodde dock
att målaryrket var bette och om de skulle knoge skulle de nog förfjerna
mest. Anders Lögberg i Kälen ansåg mureryrket bättre än smedyrket därför
att murare ha god förtjenst äfven är det bette därför att det murerare ej
behöfver så många verktyg deras verktyg äro 3, slepen, hammaren, och ladet
en smede derimot behöfver verktyg för många hundra kronor; så han behöfver
stor inkomst innan han har tjent-igen sina verktyg. Mälaren Jonas Persson
i Backen bemötte näst föregående talaren, trodde att han ej försökt
mälaryrket, hvillt hella instemma med föregående talaren. Anders Andersson
i Backen ansåg att en Thräddare har bra förtjenst Olof Jonsson i Kälen ansåg
hvilket yrke som hälet var bra bara de sköta sig. Magnus Larsson i Backe
ansåg att murare ha jämn förtjenst. Anders Lögber i Kälen trodde att mu-
rare ha icke jämnare förtjenst än andra ~~hand~~ handvärfare.
Per Larsson. i Kälen ansåg att stenuggare ha bra förtjenst; därför att det

ej fins så många skubbare så kunna de ha makth att få bra betalt. Erik. Persson i Kälen ansåg en garvare ha bra förtjenst. Anders. Persson i VesterKälen bemötte förgående talare ty om en garvare skall ha någon förtjenst skall han fuska ty han har många utgifter. Per Larsson i Backen ansåg att frågan skulle kunna diskuteras om den omfattade äfven de finare yrkena. Instämde med Olof Jansson i Kälen. Per Larsson i Backen ansåg att en behållningsmakare ha bra förtjenst. Hermed var diskussionen i det närmaste avslutad. och enades man att Diskussionen skulle utgöra svarät.

2^{de} frågan lyder Vilket är bäst att bera sina hölador lida eller glesa? (af Anders Andersson) I denna fråga var man af något delade åsikter. En talare ansåg att det kunde vara bra både delarna ty när det är dåligt bergmings veder bakes höst bli rätt inkastat. och då skulle det vara bra att det finnge vara spelrum; men det kunde driva in snö. en talare ansåg att ~~lida~~ höladorna äro bra ~~lida~~ men ansåg att golfvet bör vara gles och ett stycke från jorden äfven borde det vara ventiler vid taket. En talare ville ha gles vaggar med golfdrag. Enstämde vill ha golfvet gles och vaggarna skulle icke vara för täta men ej så glesa att det driver in snö.

Diskussionen skulle utgöra svarät.

3^{je} frågan lydde Kan det för hörosten vara skadligt att om hösten beta sina inägor för väl? af Anders Andersson i Backen. I denna fråga var enade åsikter de talare som uppträdde. Laddde det var ej bra att beta sina inägor för väl ty när roten bärjar bli uprivon då är det klart att hörosten har skada.

Och frågan skulle besvaras med ja.

4^{de} frågan. lydde. Vilket är bäst att plantera sina föftred före eller efter löfjölningen? af Anders Andersson i Backen. af diskussionen fram gick att man hade icke praktiserat vilket var bäst man ansåg att det var bäst att plantera på hösten för undvikande af det myckna vatnande som behöves.

Och diskussionen skulle utgöra svarät.

5^{te} frågan lyde. Kan det anses lönande att för en jordbrukare att bygga och underhålla stora boningshus? af Per Olsson i Kälen.

Diskussionen äfven denna fråga blef äfven helt kort man ansåg att det ej var lönande att uppföra stora boningshus ty när man ej kan hyra bort dem är det onödigt att ligga sina pengar i det som ej gifver någon afkastning.

Och diskussionen skulle utgöra svarät. Och frågan skulle besvaras med Nej.

sådana som hålla på helmykterhet. En balare ~~och~~
~~och att de för mig häre att de äro synligt stupdom~~
~~mykter hetsvenner fasten~~ ~~de ligg i landsvägskäken~~ och
 Dra sig i fylan. han ansåg de som ligga i ränstemon och i diken
 sämre än ett djur, ty när de ha sina sinnesfulla brukt
 och icke kan sjöta sig bättre än att de måste vältra
 i diken så äro de sämre än ett djur ty ett djur
 det ligger ej i diken ty det kan ej säga. Och vad det betaför
 att godtemplarne sija dem som ligg i ränstemon, det här nog
 vara därför att de ej vilja höra trator. Och Godtemplarne
 ha nog räddad flera ur ränstemon än Godtemplare
 En balare ansåg att Helmykterhet var det beste ty han minnes
 hur det var under hans ungdom sedan han tagit ett glas brännvin
 förstas, så kunde han komma tillsammans med en annan
 bekant och det skulle vara en sup, och så kunde han
 träffa flera bekanta och alla skulle bjuda på en sup
 och snart blef man, som man säger, Sätura. Och nog
 är det säkraste att vara absolut nykter.
 Detta är i kortet sammanfattat af den långa och
 lifliga disshussionen. Och disshussionen skulle afgöra
 svarat.

§ 4.

Enär Skattemästaren var frånvarande tjänstgjorde Anders-
 Andersson i Backen som skattemästare för detta möte
 att upplaga böckerna för aftonen.

§ 5.

Föreläsning för nästa möte utgår enhäfligt
 Nils Larsson i Backen och till vice föreläsare Lars Larsson i Kälen.
 & c.

Bestemdes att nästa möte kommer att hållas hos Hämning
 Persson i Kälen lördagen den 26. / 10 1890 vid samma tid kl. 4 e.f.
 Dag som ofvan

E. Olsson Kälen
 Ordförande

And. Fogberg,
 Sekreterare.

Carl Gustafsson Kälen
 Andersson Backen

§. 7.

Nästa möte kommer att hållas lördagen den 9 november
kl. 4 efter. midg. hos huseägaren Hämning Persson i
Kålen.

Dag. som o. fram.

Nils Larsson i Backen And. Rögberg.
~~ordförande~~ ~~Schitsare.~~
Justuari

Hämning Persson
Johan Persson